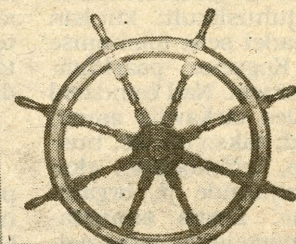

MEREHARIDUS EESTIS • MEREHARIDUS EESTIS

Tallinna Merekolledž

- Merekool ja Kilukool
- Punalipulised probleemid
- Kas koos või eraldi?

Tallinna merekoolide nimega on aeg-ajalt ikka segadust olnud – neist ei loe välja, keda ja mida seal õieti õpetatakse. Või on meremees ikka meremees, mis seal vahet?

Meie ametkonnakeskses majandamises on ikka vahe küll. Praegune Merekolledž kuulub kalatööstuse ülemuste alla, järelikult õpetatakse siin ka ametimehi, kes tegelevad kalapüügi ja -töötlemisega. 1945.–1964. a oli õppeasutuse nimi Tallinna Merekalanduse Tehnikum, edaspidi Tallinna Kalatööstuslik Merekool ning möödunud aastast sai ta oma praeguse nime. Rahvasuus kutsutud ka Kilukooliks.

Merekolledži rektor Arne Löökene on Tallinna Merekooli lõpetanud 1963. a, sõitnud 10 aastat merd kaubalaevade tüürimehena, juhtinud "Peipsi Kaluri" kolhoosi, töötanud EKP Keskkomitee aparaadiski. Kooli asus ta tööle üle 10 aasta tagasi, ülema ametikohal aga on 1985. aastast.

Aastaid on siin majas õpetatud laevajuhte, laevamehaanikuid, raadiooperaatoreid, püügtehnikuid, kalasaaduste tehnolooge. Uusim eriala on mereõigus (marine law and management inglise keeles, täpsemat eestikeelset vastet pole sellele veel kohandatud), lisanduvad ka laevade külmutusmehaanikute ja elektromehaanikute erialad.

Kui varem võeti õppima nii põhi- kui ka keskkharidusega, siis nüüd vaid keskkooli lõpetanud ja sõjaväest läbi käinud noormehi. Sisseastumiseksamiteks on kõigile kirjand ja inglise keel, kolmandaks aga olenevalt

erialast kas matemaatika, keemia või ühiskonnaõpetus. Võrdse suurusega eesti- ja venekeelsetesse õpperühmadesse on eraldi konkurss. Igale erialale mahub õppima aastas 20 noort,

üleproduktsoon ja seepärast püütakse välja valida (kuidas see õnnestub, on iseasi) kõige kutsekindlaimad noori. Lepingu alusel võidakse õppima võtta ka noori väljastpoolt Eestit, aga tin-

alles kavatsetakse. Niisiis – aasta koolis, teine madruse või motoristina merel; kaks aastat koolis tüürimeheks või mehaanikuks õppimist, aasta merel; kaks aastat kaptenikoolis ja alles pärast sellele järgnevat kaheaastast tüürimehetööd võib saada kaptenilitsentsi. Tehnoloogidel, püügitehnikutel ja merejuristidel on õpingud veidi teise rütmiga.

Raadiooperaatori eriala sureb ilmselt õige pea välja. Viimasel ajal minnakse kogu maailmas üle ultralühilaine satelliitsidele, mida on niisama lihtne pidada kui telefonikõnet. Seega kaob vajadus morsepiiksutajast vahendaja järele, sideaparatuur asub otse kaptenisillal.

Selle aasta algusest toodi kool üleliidulisest oma vabariigi alluvusse – tootmiskoondise "Eesti Kalatööstus" finantseerida. Keeleprobleem on siin sama, mis Tallinna Merekooliski – pole eestikeelseid õpikuid ja napib eestimeelseid õpetajaid. 50st õppejõust on 15 siiski eestlased. Segab ka poliitiline pinge – oluline osa venekeelseist õppejõududest toetab interliikumist. Nii oldi vastu merekooli ületoomisele Eesti alluvusse, levitatakse mitmesuguseid proklamatsioone, nõukogude võimu märgiks ripub kooliõue lipuvar-das punane lipp. Toetatakse ka nõudmist anda Luise tänava koolimaja (see on muuseas endine Saksa Gümnaasiumi hooned) avatavale vene gümnaasiumile. Mida venekeelsed mereõppejõud ise peale hakkavad, kui oma koolimaja ära annavad?!

Merekolledžil on head side-med Kotka merekooliga. Sügisel pääsevad 9 poissi mõneks nädalaks Soome – õppelaevale "Katarina" merd sõitma ning arvitel navigatsiooni harjutama. Kaks meie merekooli juba lõpetanud poissi aga saadetakse Kotkasse kaheaastasele kursusele tingimusele, et nad toovad

pärast kolledžile oma korralikult kirjutatud konspektid. Nii saavad meie õppejõud "luurata", kuidas soomlaste mereõpetus tegelikult käib. Kaks õppurit ise saavad edukal lõpetamisel Soomest rahvusvahelised laevajuhtlitsentsid ning garanteeritud tüürimehekohad meie laevadele.

Tallinna Merekolledžis on nüüd kasutusel uus, kooli nimele enam sobiv vormirõivastus. Vene madrusemundrit asendab soliidne kolledži embleemidega sinine pintsak.

Nagu tehnikaõppeasutustes ikka, on siin põnevaid õpperuumet palju – lokaatorite, kajaloodide, laevamasinate, raadioseadmetega. Ainult venekeelsed sildid nii õpepeendidel kui ka klassiustel on liialt domineerivad. Kui kakskeelne kool, siis peaksid sildidki kahes keeles olema! Rektor pöörab külalise tähelepanu hoopis arvutiklassile, mis pidavat olema Eestis võimsaima tehnikaga. Esimesel pilgul küll midagi erilist ei märka, aparaadid puhta kodumaised. Saladus on aga selles, et siit viivad juhtmed üle tänava Statistika Peavalitsuse hoonesse. 85 000 rbl eest aastas on viimase arvutite kasutamine ja oma arvutite täishooldus tagatud. Kui nüüd kunagi tahetaks kolledž koos teise merekooliga Lasnamäe uutesse hoonetesse paigutada, oleks kahju loobuda praegustest kindlatest sideliinidest. Uued tuleksid ju tunduvalt pikemad, meie liinide kvaliteet on aga teada...

Põhimõtteliselt oleks õige küll Tallinna merekoolid ühendada, arutleb Arne Löökene, aga üks kahe ametkonna – merelaevanduse ja kalatööstuse – vahel tuleb veel õiendamist. Võiks ühe katuse alla võtta ka kalatööstuse madrustekooli ja kkk nr 1 mereerialad, aga siingi on omand probleemid. Neist tuleb loodetavasti edaspidi veel juttu. Eraldi madrustekool oleks siiski vaja-

Arne Löökene

aga vastu võetakse ainult Eesti Kalatööstuse või Eesti Kalurikolhooside Liidu suunamiskirjaga, nii et päris omapead trügima minna ei tasu. Eestis kipub praegu olema meremeeste

gimatu tagasisaatmisega neid suunanud ettevõttesse.

Kuna tulevased õppurid on kõik kroonus käinud, saab juba praegu rakendada astmelist õpet, mida Tallinna Merekoolis